

Dağlanmış Kimi Acı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Aralık 2022

Düşler topla mevsimin b/ağrından öte yol iken yaşamın da hulasası işte hayallerin gerçekleri görmezden geldiği bir o kadar kimse görmezden gelen sözcüklerin de dokunulmazlığına yol almakta şair.

Öznesi bir yitim bazen.

Sözcüklerse birer ritim.

Bir yeti iken yazmak yetim de kalmamalı cümleler nasıl ki sükün ediyorlar pür-ü pak, şairin yüreğinden damlayan.

Bir sızı içliğe denk düşen bir de sızıntı kalemin dengi iken yürekte muştalanmış hangi duygu ise açık veren.

Ölgün bir gün ve tabiatın çehresinde çizikler var ve mevsimlerden kış lakin evren bahar tadında bir yaşama sevinci ile esir almış insanları ötesinde yürekler birleşmiş olsa olsa yaşamın defteri kebir: ne kibirli ne kindar varsa yoksa dokunulmazlığı var ömrün.

Bakiyesi dünün ve işte öğretiler süzülüyor bir bir göğün teninde dans eden mısralar fısıldıyor ve şair sessizliğini bozup tepesine çıkıyor aşk denen yüksek dağın.

D/ağlanmış kimi acı.

Sızlansa da ruh beden pes etmiyor lakin ansızın da dizlerinin üstüne çöküyor insan ve ruhun da aldatsı iken mutluluk, şair çalıyor sazını ve azığa aldığı hangi duygu ise yolunun kesiştiği bin bir umutla kanat açıyor yarınlara...

Hele ki insan büyüklerinden tembihli ise ve işte doğurgan sevgi çoğalıyor çoğaltıyor da gaipten gelen coşkuyu ve tınısında saklı o huzur ile bilinmezliğin her zerresine sahip çıkıyor yüce Yaratan ve tapınılası bir duygu iken İlahi Aşkın sesi nasıl da keskin esen rüzgâr nasıl da bıçkın ve sonsuzluğun rahmetine sığınan insanoğlu rüştünü ispatlıyor yaşama sevincinin ve delişmen kimliğini yok sayıyor hayatın sadece dualarda saklı olduğunu da bilirken yaşamın mealinin bir dokunup bin ah işitmek yerine...

Şair d/okuyor da d/okuyor ruhunu ilmek ilmek ve d/okunan neyse ruhuna en şatafatlı duygu ile varlığını müjdeliyor umudun sevginin emsalsiz zenginliğinde saklı iken mubah duygular elbet iman gücünün anbean büyüdüğü hayatın da tek gerçeği iken ve de insanı ayakta tutan...